

Bilag 3.

Finansministeriet.

Kjøbenhavn, den 31te Januar 1896.

Efter at Finansministeriet under 6te d. M. af Indenrigsministeriet er bleven gjort bekendt med, at Folketingets Fiskeriudvalg i en til sidstnævnte Ministerium rettet Skrivelse af 16de f. M. blandt andet har udbedt sig Oplysning om, i Henhold til hvilke Lovregler Finansministeriet dels forlanger, at Fiskerne ved Limfjordens Ryster for at erhverve Ret til at slaa Bundgarn skulle indhente dets Tilladelse dertil, dels af saadanne Bundgarn opkræver en aarlig Stadsafgift, samt om i hvilke Tilfælde man har bragt disse Lovregler til Anvendelse, stal jeg ikke undlade herved at meddele det ærede Udvalg følgende:

I Forordning om Fiskeriet i Limfjorden af 15de December 1750 § 1 er til Paahudet om, at der af alle de i den da approberede Stadsbog optagne Sildebundgarns- og Muse-Stader skulde fra Begyndelsen af Aaret 1751 svares til Kongens Kasse den sædvanlige Stak af 1 Mark aarlig „af hvert Bundgarnstade eller 2de Musestader, som imod et Bundgarnstade anses“, knyttet den Bestemmelse, at fremtidig ingen uden kongelig Tilladelse maa optage eller bruge noget Stade til Sildefiskeri, som ikke i Stadsbogen er matriculeret, og hvoraf Stak til Kongen svares.

Ligesom Loven om Fiskeriet i Danmark af 5te April 1888, der i § 1, 1ste Stykke ved et udtrykkeligt Forbehold har anerkendt de til Udøvelse af Fiskeri erhvervede særlige Rettigheder, som Følge heraf ikke kan have ophævet Retten til de matriculerede Bundgarnstader i Limfjorden eller de før Lovens Ikrafttræden angaaende umatriculerede Stader sammesteds stiftede Forpagtningsforhold, saaledes maa Finansministeriet endvidere anse det for givet, at ogsaa selve den paa den ovenanførte Bestemmelse i Forordning af 15de December 1750 § 1, 2det Punktum grundede særlige Beføjelse for Domænevæsenet til at indrømme en Eneret til Benyttelse af umatriculerede Bundgarnstader i Limfjorden som faldende ind under de ved det ovennævnte Forbehold anerkendte særlige Fiskerirettigheder vedblivende bestaar.

Med denne saaledes endnu eksisterende Lovhjemmel har Finansministeriet, dels — i et enkelt Tilfælde ved Auktion — bortforpagtet saadanne Stader, hvorover der alt i ældre Tid er blevet disponeret paa en saadan Maade, dels saabel forinden som efter at Loven af 5te April 1888 er traadt i Kraft, imødekommet Andragender om Bortforpagtning af ny Stader, for hvis Benyttelse i et Tidsrum af 10 Aar man da har betinget sig en aarlig Afgift til Statskassen af indtil 20 Kr. for hvert Stade.

En Fortegnelse over de Bundgarnstader i Limfjorden, der saaledes for Tiden ere bortforpagtede af Finansministeriet, vedlægges.

C. Lüttichau.

B. Schan.